

The background is a painting of a landscape. The upper portion is dominated by a sky rendered in various shades of blue, with a large, bright, white and yellow cloud formation in the upper left. The lower portion shows a green field with a dark horizon line. The overall style is expressive and painterly.

O zuyderste lucht

NEDERLANDSE KOORMUZIEK UIT VERSCHILLENDE EEUWEN

De Amsterdamse Cantorij
o.l.v. Felix van den Hombergh

O zuyderste lucht

NEDERLANDSE KOORMUZIEK UIT VERSCHILLENDE EEUWEN

Cornelis Schuyt - Voi bramate ben mio (1600)
1557-1616

Cornelis Thymanszoon Padbrué - Dat ick betovert ben (1641)
±1592-1670

Julius Röntgen - Rei van Edelingen (1903)
1855-1932

Daan Manneke - Quam dilecta tabernacula tua (1993)
1939-

Jan Pieterszoon Sweelinck - Magnificat (1619)
1561-1621

Henk Badings - Voici les lieux (1950)
1907-1987 uit: *Trois Romances*

Johannes Verhulst - De nevel dekt ons (1850)
1816-1891

Alphons Diepenbrock - Dämmerung (1884)
1862-1921

Calliope Tsoupaki - delen uit: O zuyderste lucht (2003)
1963-

Hendrik Andriessen - Tre Canzoni (1958)
1892-1981
I. Stornello
II. Sento nel core
III. Danza, danza

Toelichting op het programma

Nederlandse koormuziek door de eeuwen heen vertoont een soort ‘gat’ tussen het midden van de zeventiende en de negentiende eeuw. Rond 1600 werd er nog meerstemmig geschreven, maar na de Reformatie is er lange tijd geen koormuziek meer gecomponeerd. Dit onder invloed van het (calvinistische) protestantisme. Pas vanaf de romantiek, begin negentiende eeuw, gingen componisten weer voor koor schrijven. Door dit grote ‘hiaat’ van twee eeuwen is er niet echt ruimte geweest om een eigen, nationale stijl te ontwikkelen. In de vroege periode, tot in de renaissance, hadden Nederlanders – vooral de Vlamingen – een grote invloed op de muziek in Europa. De Nederlandse muziek van later tijd, vanaf de romantiek, is vooral sterk beïnvloed door Duitsland en Frankrijk, en ook wel Italië.

Dit concert begint met twee stukken uit de periode van voor de Reformatie, twee madrigalen om precies te zijn. Een madrigaal is in principe een wereldlijk (niet-religieus) lied in de eigen taal, maar aangezien deze vorm in Italië ontstond, zijn er ook veel componisten geweest uit andere landen die madrigalen in het Italiaans schreven. Zo schreef Cornelis Schuyt in 1600 twee bundels met Italiaanse madrigalen. Daaruit komt het eerste lied. Het andere madrigaal dat we zingen, van Cornelis Thymanszoon Padbrué, is wel in het Nederlands. De tekst is geïnspireerd op gedichten van Petrarca en bevat zelfs enkele vertaalde zinnen uit zijn sonnetten, waarmee de tekst in zekere zin tóch Italiaans is.

Hierna maken we een sprong in de tijd wat de muziek betreft: de tekst van de *Rei van Edelingen* is weliswaar uit het begin van de zeventiende eeuw, maar de toonzetting is van drie eeuwen later: uit 1903. Het is een van de eerste composities die Julius Röntgen voor koor schreef. Uit zijn keuze voor vaak Nederlandse teksten blijkt niet meteen hoe internationaal georiënteerd hij was. Dat was hij echter wel: Röntgen was bevriend met Edvard Grieg en ging op latere leeftijd in Dresden dirigeren. Vergeleken met zijn latere werken is de compositie *Rei van Edelingen* relatief eenvoudig.

We maken nu een uitstapje naar stukken op religieuze teksten, uit twee totaal verschillende eeuwen. De psalm *Quam dilecta tabernacula tua* van de hedendaagse componist Daan Manneke is geschreven voor drie- tot achtstemmig vrouwenkoor. In de verschillende partijen horen we vaak dezelfde melodie met een ander ritme. Daardoor lijkt het alsof Manneke met een soort kaleidoscoop werkt: iedere keer brengt hij met diezelfde melodieën nieuwe harmonieën tevoorschijn. Het andere

religieuze werk is van vier eeuwen geleden, van Jan Pieterszoon Sweelinck, de Amsterdamse stadsorganist van omstreeks 1600. Naast de vele orgelwerken die hij schreef, zijn er ook veel meerstemmige psalmen en motetten van hem overgeleverd. Dat is bijzonder, omdat deze niet tijdens een dienst in de protestantse kerk mochten worden uitgevoerd. Zeker de in het Latijn geschreven *Sacrae Cantiones* niet. Aangenomen wordt dat deze werken gezongen werden buiten de diensten om, of bij iemand thuis. Het *Magnificat* dat we uitvoeren is, zoals het hoort, feestelijk.

We stappen weer terug in de wereldlijke muziek met Henk Badings’ *Voici les lieux* voor mannenkoor. Het is een werk uit zijn *Trois Romances* op teksten van verschillende, niet erg bekende Franse dichters. Wie de muziek van Badings goed kent, zal zijn harmonieën die gebaseerd zijn op natuurtonen kunnen herkennen. Hierna laten we drie werken horen die losjes over het thema ‘lucht’ gaan. Van de romantische componist Johannes Verhulst zingen we *De nevel dekt ons*, een zetting van een gedicht van Jan Pieter Heije, die vooral bekend was van kinderrimpjes. Alphons Diepenbrock pakte het iets serieuzer aan met het gedicht *Dämmerung* van Goethe. Dit gaat letterlijk over de schemering, al is daar waarschijnlijk de avond van het leven mee bedoeld. Diepenbrock was jong toen hij het stuk schreef (in tegenstelling tot Goethe), maar de muziek is zeer doorvoeld en laat de woelige gedachten van een stervende goed horen.

Het derde stuk, *O zuyderste lucht* (tevens de titel van ons concert), is van Calliope Tsoupaki, Componist des Vaderlands van 2018 tot 2021. Deze opdrachtcompositie schreef zij echter al eerder, voor de Nederlandse Muziekdagen van 2003. Tsoupaki is van oorsprong Griekse en schrijft vaak muziek op teksten in haar moedertaal, maar *O zuyderste lucht* is geschreven op een Middelvlaamse tekst van Antonis ten Roovere, uit de vijftiende eeuw. Het is een zeer veelstemmig stuk, met veel aandacht voor akkoorden, maar plaatselijk ook ritmisch en melodisch zeer aansprekend. Daarnaast zijn er enkele solo’s te horen.

We sluiten het concert in een lichte toon af met de *Tre Canzoni* (Drie liederen) van organist en componist Hendrik Andriessen, de vader van Louis. Hendrik schreef veel kerkmuziek. Maar op zijn tijd componeerde hij ook madrigaal-achtige muziek op Franse, of in dit geval Italiaanse, teksten. En zo is de cirkel in dit programma weer rond.

Felix van den Hombergh

Amsterdamse Cantorij

De Amsterdamse Cantorij is opgericht in 1959 door de Amsterdamse dirigent en klavecinist Louis Mol, en stond vervolgens onder leiding van Barend Schuurman en Frank Hameleers. Sinds 2002 is Felix van den Hombergh de dirigent. Het koor kiest voor een gevarieerd repertoire, waarbij werken uit alle stijlperiodes aan bod komen: oude muziek, maar ook romantische en hedendaagse muziek. De Amsterdamse Cantorij streeft daarnaast naar variatie in de producties: a-capellaconcerten worden afgewisseld met grotere producties met medewerking van professionele instrumentalisten en solisten.

De Amsterdamse Cantorij brengt in principe elk seizoen drie programma's uit. Meer informatie over het volgende programma vindt u achter in dit boekje.

Felix van den Hombergh

Felix van den Hombergh groeide op met musiceren: viool, piano en zingen in het koor van de kathedraal van Haarlem. Op het conservatorium studeerde hij fagot bij Johan Steinmann in Den Haag en koordirectie bij Barend Schuurman in Rotterdam. Behalve van de Amsterdamse Cantorij is hij vaste dirigent van het kamerkoor Douce Memoire in Haarlem, Coro Encanto en Koor FeniX in Amsterdam en het, door hemzelf opgerichte, Haarlemse Projectkoor 023. Verder dirigeert hij op projectbasis diverse gezelschappen, zoals Vocaal Ensemble TIEN en momenteel kamerkoor Coqu in Utrecht. Ook is hij zelf als zanger actief in het kwartet Tune-In, dat close harmony zingt.

Het repertoire van Felix strekt zich uit van de vroege renaissance tot hedendaagse composities en van de grote bekende werken zoals de *Mariavespers* van Monteverdi tot de minder gangbare stukken. Hij heeft daarbij een grote interesse voor repertoire uit streken zoals Georgië, Armenië en Litouwen. Naast zijn werk als dirigent schrijft Felix van den Hombergh ook composities voor koor en instrumentale begeleiding.

Sopranen

Helma van den Berg
Marijke Beversluis
Marijke Dams
Fleur Jurgens
Agnes van Koert
Renate Meijer
Marijke Tros
Tineke Verheus

Alten

Simone Aarendonk
Pauline de Die
Hilda Houtkoop
Madelon Kerkhoven
Julia Ose
Geraldine Raap
Margriet Rienks

Tenoren

Pete Boonstra
Bram Coops
Freek Klun
Jan Erik Krikken
Edwin Oudemans
Maarten Vlijmncx

Bassen

Rob Beck
Maarten Boelsma
Paul Dros
Luc Klaphake
Niek van Noppen

Teksten en vertalingen

Alle vertalingen zijn van Felix van den Hombergh,
tenzij anders vermeld

Voi bramate ben mio — Cornelis Schuyt

Voi bramate, ben mio,
che m'uccida il dolore,
però crescete pena in questo core.
Ma pur mentre mi doglio,
sento un piacer sí novo,
del piacer che vi porge il mio cordoglio.
O amara voglia e quasi avien ch'allora
per doglia no,
ma per diletto io mora.

Torquato Tasso (1544-1595)

*Je verlangt, mijn liefste,
dat het verdriet me velt,
daarom doe je smart groeien in dit hart.
Maar toch, terwijl ik verdriet heb
voel ik een zo onbekend genot,
ja genot, dat mijn hartenleed ernaar reikt.
O bitter verlangen, en bijna gebeurt het
dat ik niet door verdriet,
maar door goeioegen sterf.*

Dat ick betoovert ben — Cornelis Thymanszoon Padbrué

1.
Dat ick betoovert ben en is door geen
besweeren,
noch dwang van woordt, of kruydt, of
steen, of heydens schrift.
't Is door bevalligheydt, daer die meed' is
begift,
die door een lonck kan al wat machtigh is
verheeren.

2.
Const heeft het my gedaen, die swaer is
nae te leeren,
dicht, dat haer als de bloem uyt and're
mensen sift.
Sang, die de geest ontroert, en
't aerdtsche van haer schift,
en weckt van hooger goedt in ons een
soet begeeren.

1.
*Dat ik betoverd ben, komt niet door een
bezwinging,
noch door dwang van woord, of kruid, of
steen, of heidense geschriften.
't Is door de bevalligheid, waarmee zij is
begiftigd,
die door een blik al wat machtigh is kan
beheersen.*

2.
*Kunst heeft het mij gebracht, die moeilijk
is aan te leeren,
een gedicht, dat haar als de bloem uit
andere mensen zeeft.
Gezang, dat de geest ontroert, en
't aardse van haar scheidt,
en van een hoger goed in ons een
zoet begeren wekt.*

3.
Blondt hayr op 't grijse breyn.
Schoont' die de wreetheydt raect,
tael die de wanhoop troost.
Lach die de nijdt vermaect,
twee oogen als een Son, voorgessen
der gemoeden.

4.
Maer boven al die vriendelycke zeedigheyt
van die rechtschapen ziel, en die
grootmoedigheyt,
die veyligh uit haer slot belacht ons ydel
woeden.

Johan Brosterhuysen (ca. 1596-1650) naar Francesco Petrarca (1304-1374)

Rei van Edelingen — Julius Röntgen

Waar werd oprechter trouw
dan tusschen man en vrouw
ter wereld ooit gevonden?
Twee zielen gloeënde aaneengesmeed,
of vastgeschakeld en verbonden
in lief en leed.

Daar zoo de liefde viel,
smolt liefde ziel met ziel,
en hart met hart te gader.
Die liefde is sterker dan de dood.
Geen liefde komt Gods liefde nader,
noch is zoo groot.

Door deze liefde treurt
de tortelduif, gescheurd
van haar beminden tortel.
Zij jammert op de dorre rank
van eenen boom,
verdroogd van wortel,
haer leven langk.

3.
Blond haar op 't grijze brein.
Schoonheid die aan wreedheid raakt,
taal die de wanhoop troost.
Lach die jaloers maakt,
twee ogen als een zoon, voorgessen
der gemoederen.

4.
Maer bovenal die vriendelijke zedigheyt
van die rechtschapen ziel, en die
hoogmoedigheid,
die veilig uit haar slot ons ijdel woeden
uitlacht.

Geen water bluscht dit vuur,
het edelst, dat natuur
ter wereld heeft ontsteken.
Dit is het krachtigste cement,
dat harten bind, als muren breken
tot puin in 't end.

Die liefde is sterker dan de dood.
Geen liefde komt Gods liefde nader,
noch is zoo groot.

Joost van den Vondel (1587-1679)

Quam dilecta tabernacula tua — Daan Manneke

I
Quam dilecta tabernacula tua,
Domine virtutum!
Concupiscit et defecit anima mea in
atria Domini.
Cor meum et caro mea exultavit in
Deum vivum.
Etenim passer invenit sibi domum et
turtur nidum sibi ubi ponat pullos suos:
altaria tua Domine virtutum Rex meus
et Deus meus.
Beati qui habitant in domo tua, in
perpetuum laudabunt te.

II ('cori spezzati')

Beatus vir cuius est auxilium abs te,
ascensiones in corde suo disposuit.
Transeuntes per vallem sitientem in
fontem ponent eam,
etenim benedictiones vestiet eam pluvia
matutina.
Ibunt de virtute in virtutem videbitur
Deus deorum in Sion.
Domine Deus virtutum, exaudi orationem
meam, auribus percipe Deus Iacob.
Protector noster aspice Deus et respice
in faciem christi tui.
Quia melior est dies una in atriis tuis
super milia; elegi ad limen esse in
domo Dei mei magis quam habitare in
tabernaculis peccatorum.
Quia sol et scutum est Dominus Deus.
Gratiam et gloriam dabit Dominus;
non privabit bonis eos, qui ambulat in
innocentia Domine virtutum.
Beatus vir qui sperat in te.

Psalm 84

I
Hoe liefelijk zijn uw woningen,
o Here der heerscharen!
Mijn ziel verlangt, ja smacht naar de
voorhoven des Heren.
Mijn hart en mijn vlees jubelen tot de
levende God.
Zelfs vindt de mus een huis, en de zwaluw een
nest voor zich, waar zij haar jongen neerlegt:
uw altaren, o Here der heerscharen, mijn
koning en mijn God.
Welzalig zij die in uw huis wonen, zij
loven u gestadig.

II (tweekorig)

Welzalig de mensen wier sterkte in u is,
in wier hart de gebaande wegen zijn.
Als zij trekken door een dal van balsemstruiken,
maken zij het tot een oord van bronnen;
ook hult de vroege regen het in
zegeningen.
Zij gaan voort van kracht tot kracht en
verschijnen voor God in Sion.
Here, God der heerscharen, hoor mijn gebed,
neem het ter ore, o God van Jakob!
O God, ons schild, zie en aanschouw het
aangezicht van uw gezalfde.
Want één dag in uw voorhoven is beter dan
duizend (elders); ik wil liever staan aan de
drempel van het huis mijns Gods dan verblijven
in de tenten der goddeloosheid.
Want de Here God is een zoon en schild.
De Here geeft genade en ere;
het goede onthoudt hij niet aan hen die
onberispelijk wandelen.
Welzalig hij die hoopt op u.
Nederlands Bijbelgenootschap

Magnificat — Jan Pieterszoon Sweelinck

Magnificat anima mea Dominum
et exsultavit spiritus meus in Deo salutari meo.
Quia respexit humilitatem ancillae suae:
ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.
Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen eius.
Et misericordia eius a progenie in progenies timentibus eum.

*Mijn ziel prijst en looft de Heer,
mijn hart juicht om God, mijn redder.
Hij heeft oog gehad voor mij, zijn minste dienaar:
alle geslachten zullen mij voortaan gelukkig prijzen.
Ja, grote dingen heeft de machtige voor mij gedaan, heilig is zijn naam.
Barmhartig is hij, van geslacht op geslacht, voor al wie hem vereert.*

Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui.
Deposuit potentes de sede et exaltavit humiles.
Esurientes implevit bonis et divites dimisit inanes.
Suscepit Israel puerum suum recordatus misericordiae suae, sicut locutus est
ad patres nostros, Abraham et semini eius in saecula.

*Hij toont zijn macht en de kracht van zijn arm en drijft uiteen wie zich
verheven wanen.
Heersers stoot hij van hun troon en wie gering is, geeft hij aanzien.
Wie honger heeft, overlaadt hij met gaven, maar rijken stuurt hij weg met
lege handen.
Hij trekt zich het lot aan van Israël, zijn dienaar, zoals hij aan onze
voorouders heeft beloofd: hij herinnert zich zijn barmhartigheid jegens
Abraham en zijn nageslacht, tot in eeuwigheid.*

Lucas 1:46-55 Nieuwe Bijbelvertaling

Voici les lieux — Henk Badings

Voici les lieux charmants où mon âme ravie
passait à contempler Sylvie.
Ces tranquilles moments si doucement perdus.
Que je l'aimais alors, que je la trouvais belle!
Mon coeur, vous soupirez au nom de l'infidèle:
avez-vous oublié que vous ne l'aimez plus?

*Ziehier de mooie plaatsen waar mijn verrukte ziel
voorbijging om Sylvie te zien.
Die rustige momenten die ik zo heerlijk verloor.
Wat hield ik van haar en wat vond ik haar mooi!
Mijn hart, jij zucht nog bij de naam van deze ontrouwe;
ben je soms vergeten dat je niet meer van haar houdt?*

C'est ici que souvent, errant dans les prairies,
ma main des fleurs les plus chéries
lui faisant des présents si tendrement reçus.
Que je l'aimais alors, que je la trouvais belle!
Mon coeur vous soupirez au nom de l'infidèle:
avez-vous oublié que vous ne l'aimez plus?

*Hier is het waar vaak, dwalend door de velden,
mijn hand van de mooiste bloemen
geschenken maakte die zij teder ontving.
Wat hield ik van haar en wat vond ik haar mooi!
Mijn hart, jij zucht nog bij de naam van deze ontrouwe;
ben je soms vergeten dat je niet meer van haar houdt?*

Nicolas Boileau (1636-1711), vers sur Marie Poncher de Bretouville, 1671

De nevel dekt ons — Johannes Verhulst

De nevel dekt ons digt en zwaar,
de weg is smal, de hemel zwart
en overal dreigt doodsgevaar.
Heer! Doe het lichten in ons hart!
Gij gaaft den zwervers der woestijn,
een zuil van damp, een zuil van vuur.
Laat zoo uw woord tot gids ons zijn,
in 't bang en sleepend stervensuur.
Zoo aardsche voet het niet betreedt
Heer! Toon ons het beloofde land
en voer ons als gij Moses deedt,
aanbiddend op der toekomst rond.

Jan Pieter Heije (1809-1876)

Dämmerung — Alphons Diepenbrock

Dämm'ung senkte sich von oben,
schon ist alle Nähe fern.
Doch zuerst emporgehoben
holden Lichts der Abendstern!
Alles schwankt ins Ungewisse.
Nebel schleichen in die Höh'.
Schwarzvertiefte Finsternisse
widerspiegelnd ruht der See.

Dort am östlichen Bereiche
ahn' ich Mondenglanz und Glut.
Schlanker Weiden Haargezweige
scherzen auf der nächsten Flut.
Durch bewegter Schatten Spiele
zittert Lunas Zauberschein.
Und durchs Auge schleicht die Kühle
sänftigend ins Herz hinein.

Johann Wolfgang von Goethe (1749-1832)

*De schemer daalde af van boven,
alles wat nabij is lijkt nu ver.
Maar ziedaar, zojuist opgestegen
de avondster met lieflijk licht!
Alles wankelt in het ongewisse.
De nevelen sluipen omhoog.
Diepzwart rust het meer
en weerkaatst de duisternis.*

*Daar, in het oosten
vermoed ik maneschijn en -gloed,
De haardunne twijgjes van de wilgen
spelevaren nog een keer op de golven.
Door het spel van beweeglijke schaduwen
glinstert de toverachtige Luna,
En het oog vangt de koelte
zacht op in het hart.*

O zuyderste lucht — Calliope Tsoupaki

Een amoureuus refrein in de hoofse traditie, waarin de afwezige geliefde uitzonderlijkerwijs wordt bezongen vanuit het perspectief van een vrouw. Haar gemis wordt verbeeld door de Zuidenwind: de richting waarin haar minnaar is vertrokken.

Refereyn Amoureux

Myn herte niet el dan druk besluyt,
ik vinde my selven al swaer beducht.
Ick haecke tot den wint wordt zuydt,

want mij lieflijk lief reedt derwaerts uut
dus coempt van daer den zoeten lucht.
Mijn ooghen staen naer der coempste ter
vlucht en segge dit woordt van wijlen eer:
'Daer lief daer ooghe,
daer handt daer seer.'

*Mijn hart is een en al vastberadenheid,
en ik voel me zeer bezorgd.*

*Mijn ogen vluchten naar het zuiden,
hakend naar zijn komst.*

*Want mijn lieflijk lief reed derwaerts uit,
dus komt van daar de zoete lucht.*

*Mijn ogen staan naar de komst ter vlucht
en ik zeg de aloude spreuk:
'Waar het lief is, daar is het oog,
waar de hand is, daar is het zeer.'*

O zuyderste lucht

[...]

Ick vanghe den windt, ick en hebs niet el.
Tconfoort is cleyne dat ick hier schouwe.
Maer men pleech te segghene in een spel:
'Een luttelken helpt den lekker wel.'
Diet nauwe staet, die nemet nauwe.
Dus stae ick als een bedruckte vrouwe
En haecke, ken wiste wat segghen meer:

[...]

'Daer handt daer seer,
daer lief daer ooghe.'

Uit: Antonis ten Roovere (1430-1482)

O zuidelijke lucht

[...]

*Ik vang de wind, iets anders heb ik niet.
De troost die ik zie is maar beperkt.*

*Maar men pleegt te zeggen in een spel:
'Een beetje helpt de lekkerbek wel.'*

Het staat er slecht voor met mij.

*Dus sta ik als een bedruckte vrouw
en blijf ik turen, wat moet ik anders doen?*

[...]

'Waar de hand is, daar is het zeer,
waar het lief is, daar is het oog.'

Tre Canzoni — Hendrik Andriessen

I. Stornello

Bella, bellina, quando vai per acqua,
la via della fontana ti favella
e'l rusignol che canta per la macchia,
e va dicendo che sei la più bella.

Sei la più bella e la più graziosina,
sembri una rosa colta sulla spina.
Sei la più bella e la più graziosetta,
sembri una rosa sulla spina fresca.

II. Sento nel core

Sento nel core,
certo dolore,
che la mia pace
turbando va.

Splende una face
che l'alma accende.
Se non è amore,
amor sarà.

III. Danza, danza

Danza, danza, fanciulla gentile,
al mio cantare.
Gira, vola, leggiëra, sottile,
vola al suono dell'onde del mare.

Senti, senti dell'aura scherzosa
un vago rumore,
che con languido suon parla al core
e che invita a danzar senza posa.

Toscaanse volkspoëzie

I. Refrein

Mooi meisje, als je water gaat halen
spreekt de weg naar de bron je toe
en de nachtegaal die in het bosje zingt,
zegt dat je de mooiste bent.

Je bent de mooiste en de lieflijkste,
je lijkt op een roos, geplukt van de heg.
Je bent de mooiste en de liefalligste,
je lijkt op een roos op de frisse haag.

II. Ik voel in mijn hart

Ik voel in mijn hart
een zekere smart,
die mijn rust
steeds verstoort.

Er blinkt een gelaat
dat mijn ziel doet branden.
Als het geen liefde is,
zal het liefde worden.

III. Dans, dans

Dans, dans, bevallig meisje,
bij mijn zingen.
Draai je om, vlieg, licht, slank,
vlieg bij het geluid van de golven der zee.

Hoor, hoor het heerlijke geluid
van de speelse wind,
die met meeslepende klank spreekt tot je hart
en je nodigt tot dansen zonder rust.

Volgende concerten

In het volgende programma zingt de Cantorij luchtige en minder luchtige muziek uit **Zuid-Amerika**, met werken van onder anderen Heitor Villa-Lobos, Carlos Guastavino en Ariel Ramírez.

Ons concert is op zondagmiddag **23 juni 2024** in de Amstelkerk in Amsterdam.

Comité van aanbeveling van de Amsterdamse Cantorij

- Sjoerd van den Berg
- Hans van den Boom
- Ton Koopman
- Lucia Meeuwssen
- Wim Straesser

Met dank aan

- het Amsterdams Fonds voor de Kunst
 - Gijs Mathijs Ontwerpers, www.gijsmathijs.nl: omslagillustratie
- De Amsterdamse Cantorij is aangesloten bij de KCZB.

Donateur worden

Vindt u de Amsterdamse Cantorij een waardevol koor? Uw steun is welkom!

Voor € 40 (de basisdonatie) krijgt u:

- Regelmatig informatie over onze concerten
- Gereserveerde, goede plaatsen bij de concerten
- Toegangskarten tegen gereduceerd tarief

Zing mee

De Amsterdamse Cantorij komt graag in contact met ervaren en enthousiaste bassen en tenoren. Met enige regelmaat hebben we ook projectzangers nodig. Heb je interesse? Mail naar info@amsterdamsecantorij.nl of neem contact op met onze voorzitter Margriet Rienks, 06-22060838.

www.amsterdamsecantorij.nl

Zaterdag 9 maart 2024 - 20.15 uur
Vrijburg - Amsterdam

Zondag 10 maart 2024 - 15.15 uur
Waalse Kerk - Amsterdam